

Deos.

Jadzia had het maar druk! Ze nam deel aan diverse workshops. Samen met The Doctor en Captain Jack Harkness gaf ze een studie tijdmechanica. Met River gaf ze ook nog twee andere cursussen: Gevechtsvliegen, ook met Starbuck, en zwaardvechten, ook met Methos en Wesley. Drusilla stond bij dit alles aan de zijlijn en had af en toe een pleziertje als bijvoorbeeld bij de zwaardgevechtsoefeningen wat bloed vloeiende. Ze zorgde er dan altijd voor dat het zwaard in kwestie weer schoon werd. Hoogst persoonlijk! En als Wesley gewond raakte had Simon moeite om bij hem te komen aangezien Dru erop stond om zelf zijn wonden te verzorgen. Om ze in ieder geval schoon te maken. Ook natuurlijk hoogst persoonlijk... De meeste van hen waren intussen niet meer zo verbaasd over de intieme relatie tussen wat eigenlijk twee natuurlijke aartsvijanden waren. De heftige geluiden die ze regelmatig uit de richting van Inara's shuttle hoorden komen de laatste week lieten niets te raden over. Wesley liet er overdag niets van merken maar Dru wierp hem regelmatig een hooghartige, bezitterige blik toe.

Jadzia was net bezig uit te leggen wat de beste grip was bij een Bat'leth toen Hurley het vrachtruim waar de oefeningen werden gehouden binnenkwam. "Dudes, de lange afstandssensoren hebben iets opgepikt!"

The Doctor legde zijn Bat'leth even opzij en vroeg hoopvol: "Ziet het er gevaarlijk uit?" Hurley haalde zijn schouders op en zei: "Ik vind hier alles gevaarlijk uitzien. Ik verlang bijna terug naar het eiland."

Dax glimlachte zusterlijk en nadat ze ook haar Bat'leth had neergelegd sloeg ze een arm om Hurley heen en gevolgd door de rest van de Survivors groep liepen ze naar de brug van Serenity.

Wat ze daar zagen zorgde ervoor dat de mond van Dax spontaan openviel.

The Doctor en Jack keken elkaar aan met een bezorgde blik.

Simon haalde zijn schouders op en vroeg: "Wat is dat ding daar?"

River sperde haar ogen open en zei: "Er is niets daar!"

Drusilla glimlachte en klapte in haar handen: "De dood in een hoorn!"

Hurley keek haar aan en huiverde. Als Dru gelukkig was duidde dat vaak op groot onheil. En eerlijk gezegd zag dat ding daarbuiten er ook heel onheilspellend uit. Drusilla maakte sensueel sissende geluiden en bracht haar fraaie mond dicht bij Wesley's oor. Zachtjes fluisterde ze: "Als een hellemond..."

Captain Jack knikte naar het reusachtige ding dat voor hen zweefde: "Is dat wat ik denk dat het is?" The Doctor knikte aanwezig en werd lijkbleek: "Ik vrees van wel captain..."

Tegen Jadzia vroeg hij: "Dat is het toch? Ik zie dat jij het herkend. Uit jou universum afkomstig?"

Dax knikte en antwoordde: "In de 23ste eeuw bevochten achtereenvolgens twee Constitution Class sterrenschepen een soortgelijke ruimterobot. Het is kilometers lang en door die ene grote muil is het in staat een straal af te vuren van pure antiprotonen. Het kan hele planeten aan brokjes snijden en het consumeert vervolgens die brokjes."

Jack schudde zijn hoofd: "Een totale conversie aandrijving. Redelijk efficiënt."

The Doctor haalde zijn schouders op en merkte op: "Maar je krijgt er wel een dode buurt door. Hoe liep het af Jadzia?"

De mooie Trill antwoordde: "Commodore Matt Decker bevocht die eerste planetendoder met zijn USS Constellation en toen dat schip faalde lukte het Jim Kirk het om dat monster

uiteindelijk nog te verslaan." Het gezicht van The Doctor klaarde op: "Ah, James...! Goeie vent. Hoe lukte het hem?" Jadzia slikte. "Hij ramde het wrak van de Constellation in het ding en detoneerde de impulsaandrijving."

Jack knikte bedachtzaam: "Okay. Dat resulteerde in een explosie van zo'n 90 megaton?" Jadzia en The Doctor schudden beiden het hoofd. The Doctor corrigeerde hem: "97,835 megaton."

Wesley kuchte even: "Okay, goed. Maar waar halen we zo snel een explosief met een dergelijke kracht?" Hurley stak zijn handen in zijn zakken en zei in een poging tot luchtigheid: "Ik heb momenteel niets bij me."

"Hm..." Jadzia maakte plotseling een nog somberder indruk. "Bovendien is dat ding ongeveer honderd keer zo lang als de planetendoder die uitgeschakeld werd door Kirk. En de vorm is iets anders. Slanker. We zouden kunnen proberen om een schot van dat ding te ontlokken en dat vervolgens met een wormgat op zichzelf richten, maar aangezien dat ding vrolijk antimaterie kan spuwen denk ik niet dat dat veel uithaalt." Jack knikte en voegde eraan toe: "Bovendien lijkt Serenity me veel te klein om de aandacht van die reus te krijgen. We moeten iets anders verzinnen." Hij draaide zich naar The Doctor: "Misschien iets met de techniek van de Timelords?"

The Doctor beet op zijn lip. "Met mijn sonische schroevendraaier kan ik niet veel doen in dit geval. En mijn TARDIS heb ik niet bij hier." Met een olijke grijns zei hij: "Maar als we contact kunnen leggen met de boordcomputer kunnen we wellicht communiceren. Het op andere gedachten brengen." Jadzia hield haar hoofd scheef en zei: "Misschien... Maar de vorige keer reageerde het niet op signalen voor zover ik het me kan herinneren."

Jack grijnsde: "Het is maar h e je het vraagt schat!"

Tegen Hurley zei hij vervolgens: "Open een kanaal naar dat ding."

Enkele seconden later kon Jack spreken: "Hallo daar, mooi slank schip dat je bent! Ik ben captain Jack Harkness. Wat dacht je ervan eens een praatje met me te maken?"

Drusilla slaakte plotseling een kreetje van angst. River sprong naar voren en greep het roer stevig beet. Ondanks de kunstmatige zwaartekracht werden de mensen aan boord van Serenity stevig door elkaar geschut toen River een snelle ontwijkingsmanoeuvre uitvoerde.

Net op tijd wist het vrachtscheepje de gruwelijk paarse straal te ontduiken. De corona effecten ervan zorgden er evenwel voor dat een stevige energietrilling de lucht bijna liet koken aan boord. Althans, zo leek het aan te voelen. De lucht werd uit hun longen geslagen (behalve dan bij Dru natuurlijk) en hun oren suisten nog enkele seconden na.

Verbouwereerd mompelde Jack: "Heb ik iets verkeerd gezegd?"

Jadzia merkte dat een wave binnenkwam via de toegewijde source box aan boord. Het was een tekstbericht. Verbaasd las ze het hardop: "Jack! Jij verrader! Waarom liet je me staan wachten toen we dat afspraakje hadden bij het Franse café 'Rendevous'? Ik stond er uren te wachten, maar je kwam maar niet opdagen! Daarom schreef ik een open source computerprogrammaatje dat communicatie regelt aan boort van robotruimteschepen. Elk schip met deze software aan boord zal zich dit herinneren en zal wraak op je nemen!"

Wesley schudde zijn hoofd. Ongelovig zei hij: "Wie die vriend of vriendin van je ook is Jack, kennelijk heeft de ontwerper van dat wapentuig dat softwarepakket aangeschaft en geïnstalleerd!"

Jack haalde zijn schouders op en wierp zijn handen ten hemel: "In alle eerlijkheid, ik kan me zo'n afspraak helemaal niet herinneren! En een rendez-vous kom ik altijd na!"

Tot The Doctor zei hij: "Dat moet gebeurd zijn in die periode van twee jaar die ze uit mijn geheugen hebben gewist!"

Hurley trok een vies gezicht: "Dude! Wat gemeen van ze!"

Jadzia zei: "Je moet ervoor zorg dragen dat je dat geheugen weer terug krijgt Jack. Je hebt daar recht op!" Grimmig zei Jack: "Dat vind ik ook Jadzia."

Methos merkte intussen op: "Maar dat ding is daar nog steeds. Het beweegt traag door de ruimte, maar ik zie dat het bezig is zijn vuurmond weer op ons te richten."

"Ik ben ermee bezig," zei Kara Thrace grijnzend toen ze River afloste aan het roer.

Ditmaal erop voorbereid kon Serenity op een iets elegantere manier aan de dodelijke straal ontsnappen.

Dax merkte op: "Misschien dat je dat communicatieprogramma toch tegen de machine zelf kunt gebruiken Jack. Als de psychologische make-up van dat ding een beetje lijkt op degene die het geprogrammeerd heeft." Jack zuchtte diep: "Als ik maar wist wie dat was!"

Methos merkte geïrriteerd op: "Maar al die contacten van je zullen toch iets gemeenschappelijks hebben?" The Doctor antwoordde voor Jack door te grinniken: "Ja, inderdaad. Jack zelf dus."

Jack schraapte zijn keel en opende weer het communicatiekanaal: "Zeg schatje, het spijt me verschrikkelijk. Er is veel met me gebeurd de laatste tijd. Ze hebben bijvoorbeeld een deel van mijn geheugen gewist en sinds die tijd..."

Onmiddellijk kwam er weer een tekstwave binnen.

Jack las wat er stond: "Jack, waar zijn die lieden? Ik zal onmiddellijk erop af gaan en hen vernietigen!"

Jack werd lijkkbleek en fluisterde tegen de anderen: "Ik denk dat het op Aarde gebeurd is. Als dat ding zegt dat het hen wil vernietigen..."

Weer kwam er een tekstbericht binnen: "Dank je voor het open laten staan van het audiokanaal schat. En ik dank ook mijn makers voor het aanbrengen van uiterst gevoelige audioapparatuur. Waar is die Aarde? Ik ben aan het einde van mijn bestaan. Met mijn allerlaatste energiestoot die krachtig genoeg is om een planeet te verwoesten zal ik hen uitwissen!"

Snel zette Jack de zendapparatuur uit.

Wesley tuitte zijn lippen: "Kennelijk weet het ding niet welke Aarde het wil hebben.

Starbuck haalde haar schouders op: "Waarom geven we het ding de coördinaten van de planeet George niet?" Wyndam-Pryce antwoordde: "Misschien, maar met de 'bevolking' daar hebben we wel bepaalde afspraken gemaakt. Er zullen nog geen regisseurs gearriveerd zijn, maar ik vind het een beetje vreemd om een planetendoder op hun dak te sturen. Al zijn het zombies dan." Hurley schudde resoluut zijn hoofd: "Dat kunnen we gewoon niet maken Dude. Ze hebben beloofd zich te gedragen als ze in een filmreeks mochten meespelen en voorzover ik heb gehoord zullen ze zich aan die afspraken houden."

"En bovendien," voegde The Doctor toe, "moeten we voorwaarts gaan. Met de wormgataandrijving is veel mogelijk, maar gezien de onzekere omstandigheden waarin we verkeren, kunnen we ons niet al te veel afleiding veroorloven. We moeten iets ander verzinnen en wel snel. Jadzia, kun je even snel scannen naar andere planeten waarop de planetendoder zijn of haar frustraties op kan bodvieren?"

Jack schudde zijn hoofd en zei: "Maar er zal een planeet moeten zijn die veel op de Aarde lijkt. En om er zomaar eentje tevoorschijn te halen lijkt me lastig. Bovendien hebben wijzelf niet te beschikking over holografische apparatuur waarmee we dat kunnen nabootsen. We zijn de Organisatie niet!"

Hurley begon ineens dwaas te grijnzen. "Maar er is een vloot op weg naar dit gedeelte van het heelal met mensen aan boord die misschien met wat mindere apparatuur een geweldige illusie kunnen creëren!" River glimlachte en klapte in haar handen terwijl ze Wesley en Simon speels

aankeek. Drusilla sperde haar ogen ver open en maakte met haar lichaam een sexy slangachtige beweging tegen Wes. Simon lachte verlegen en Wesley begon openlijk te grijnzen. Toen de anderen de vier zo vrolijk tegen elkaar zagen doen vroegen ze zich af of het hen in de bol was geslagen.

Kirrend zei River: "Ik ga een wave voorbereiden."

Drusilla nam Wesley bij de arm en zei: "En jij en ik gaan weer naar Inara's shuttle..."

Wesley glimlachte en ging met haar mee.

Jack wreef over zijn kin en zei: "Ik geloof dat ze bezig zijn met een oplossing." Hurley knikte: "Ze hebben een plan." Jazsia porde hem in zijn zij en riep: "En jij gaf hen het idee voor dat plan Hurley!" De grote man bloosde verlegen en staarde naar de grond.

Jack Harkness stond op en zei: "Ik heb honger gekregen van dit alles! Ik zal straks eens met River overleggen of ze bepaalde ideeën heeft om die honger te stillen."

Hij wreef over zijn buik. Pannenkoeken misschien, of poffertjes. Misschien wel wentelteefjes.

Een aantal realiteiten verwijderd bewoog zich een grote vloot door het heelal.

Aan boord van de schepen bevonden zich de beste T.V.- en filmproducers van het moment.

Op een gegeven moment maakte de NIS Sunnydale II zich los uit de formatie en vloog naar de coördinaten die het zojuist had ontvangen.

"Vanwaar deze koersverandering?" vroeg een bloedmooie heldin zich af terwijl ze in gesprek was met de regisseur die een gedeelte van haar leven ging verfilmen. De geniale regisseur zei: "Wonder Woman, we moeten even iets regelen voordat we verder gaan. Die wave die wij net ontvingen bevatte een verzoek om op een verlaten, levenloze planeet een nep beschaving aan te brengen om zo een planetendodende robot om de tuin te leiden. Ik verwacht niet dat het heel lang zal duren, en ik doe er een aantal oude vrienden een groot plezier mee."

De heldin glimlachte sereen en zweeg verder. Alles zou goed komen.